

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Întâmpinării Domnului

Bat, și Mi se deschide și intru cuvânt în carte și Mă fac hrană de cuvânt pe masa poporului cuvântului Meu din zilele acestea. Sunt Fiul Tatălui Savaot și împlinesc tot cuvântul Tatălui când lucrez, căci Tatăl Meu lucrează, iar Eu sunt voia Lui, cuvântul Lui cel împlinit.

Eu sunt Cel ce sunt. Mă scriu în cartea Mea cea de azi cu sărbătoare dumnezeiască și grăiesc în zi de sărbătoare și dau viață sărbătorii, că mare este acest cuvânt: sărbătoare, iar sărbătoarea are lucrarea ei, are măreție.

O, pace ție, popor al cuvântului Meu cel de azi și cel de ieri nedespărțit de cel de azi, căci Eu sunt Același ieri și azi, precum este scris. O, măi poporul Meu, tu trebuie să asculți de lucrarea facerii tale așa cum am ascultat Eu de Tatăl când Mi-a spus să Mă fac Om și să Mă nasc de sus pe pământ și să cresc și să ascult să împlinesc tot ceea ce este scris de Mine, de venirea Mea și de toată lucrarea ei apoi. O, între Mine și tine trebuie lucrată multă pace, mereu pace, mereu apropiere, mereu lucrare, mereu viață și însuflețire, măi poporul Meu. Nici în lume nu pot altfel oamenii, și își fac și ei acestea de la unul la altul și-și fac și ei pace așa cum știu ei, ca să poată prin ea. *«Să se bucure de Domnul și să se veselească de El toți cei drepti la inimă, care-L caută pe El, și să zică ei pururea: Slăvit să fie Domnul!»*, așa este scris în Scripturi și așa trebuie să îplinească omul, căci Eu, Domnul, am împlinit scrisele Scripturii ca să vadă omul cum lucrează Dumnezeu și să învețe și el să fie după chipul și asemănarea lui Dumnezeu în toată lucrarea Sa.

O, fiilor de peste tot ai acestui cuvânt de sus prin care se naște de sus omul, o, măi fiilor, Eu trebuie să fac parte din viața voastră în toată clipa, cu toată apropierea voastră de Mine, și să se vadă din cer aceasta, căci unde sunt Eu părtaș cu omul e tot cerul cu Mine acolo. Voi știți că toți cei care au uitat că Eu sunt și că sunt mereu aproape lângă om, aceia au păcătuit departe de Dumnezeu, dar Eu am stat în fața lor și le-am grăit apoi și au văzut că atunci când Eu nu fac parte din viața omului se face urât omul, se pitește și se schimbă la față din pricina greșalelor lui, și tot omul vede aceasta. Vă învăț pe voi cu mare învățătură, că mulți iau de pe masa aceasta cuvântul facerii omului nou după chipul și asemănarea Mea, iar cel ce se lasă să fie făcut așa, acela nu mai poate fără Dumnezeu, nu se mai arată și nu se mai pitește fără Dumnezeu, ci este mereu drept cu inima și cu fapta și se bucură de Domnul și împarte în jur această bucurie, că este nevoie de bucurie, de Domnul, Care bucură inima omului cu bucurie adevărată, măi fiilor.

E sărbătoare în ziua aceasta și pun cuvânt cu sărbătoare pe masă. Cuvântul înseamnă duh de sărbătoare mereu, și unde nu este cuvânt nu este sărbătoare și este tristețe, este pustiu, este duh greu. Vin cuvânt peste pământ ca să alung tristețea și pustiu și greul și nu știu oamenii ce bună este calea cuvântului Meu spre ei. Eu însă știu, și dau să ocrotesc cerul și pământul în cuvântul Meu, și să știe omul că fac aceasta mai mult decât oricând acum. Când am venit și M-am născut Om pe pământ am împlinit tot ce a fost scris să împlinesc, iar acum vin să-l învăț pe om să îplinească și el tot ceea ce i-a cerut Dumnezeu, toate poruncile vieții, toate cuvintele vieții, tot ce-a spus Dumnezeu să se îplinească pe pământ prin lucrarea Sa cu omul. Eu după ce M-am născut am fost adus la templu de către cei ce aveau să Mă crească și să Mă îngrijească, și M-au binecuvântat la patruzeci de zile de la nașterea Mea bătrânul Simeon și bătrâna Ana și au adus părinții jertfa cea pentru curățire după naștere, așa cum era așezată datina prin Moise pentru poporul Israel, și a fost ziua aceea sărbătoare de Duh Sfânt, grăire în templu a lucrării Tatălui cu Mine și au grăit cei doi vestitori cele ce aveau să fie lucrate de Mine și de cei ce Mă vor primi sau Mă vor respinge, căci aceste două cete au fost și sunt mereu două, ca să se învedereze Dumnezeu, și niciodată nu se pot descoperi inimile oamenilor dacă n-ar fi încercările cele pentru

lămurirea adevărului și a arătării lui apoi, căci n-ar fi credință pe pământ dacă n-ar fi încercări pentru ea.

O, este nevoie de cuvânt, de mult cuvânt pe pământ. Cuvintele oamenilor sunt multe, dar cuvântul este puțin, și de aceea Eu, Domnul, vin cuvânt pe pământ și dau să-l învăț cu Mine pe om și să fac parte din viața lui mai mult decât vrea el, că mult mai bun, mult mai frumos, mult mai ceresc și mai înțelept ar fi omul dacă el nu s-ar purta ca și cum Eu nu sunt. O, sunt îngeri în cete peste tot, sunt sfinți în cete peste tot, sunt puterile cerești, care poartă și împlinesc tot ce este de lucrat, și e Duhul lui Dumnezeu în tot văzduhul și ochi mulți, iar Eu, Domnul, sunt Cel ce este, Cel ce a fost și Cel ce vine mereu și tot mai mult cu cuvântul Său peste pământ.

O, este nevoie de dragoste pe pământ, de multă dragoste, de mereu dragoste și trebuie lucru mult pentru păstrarea ei, că nu știe omul să se păstreze în dragoste, și chiar dacă știe el uită mereu, uită ce lucrare are, uită și face tot pe cele ale firii lui. Trebuie omul să fie dornic mult să primească dragoste, să primească un sfat, o îndreptare, o mustrare, o întrebare, căci altfel îi dă satana sfat, căci satana stă în mintea omului care nu are peste el pe cineva ca de la Domnul ca să-i dea Domnul prin el viața din viața Lui, toate din ale Lui și multă împlinire pe calea cea spinosă a vieții pe pământ. O, cât de mult poate cădea omul prin păcat și nu-l primește și nu-l iubește pe cel ce voiește să-l ajute și să-l tragă de sub păcat sau să tragă păcatul din calea lui, ba îl urăște pe acela, căci am spus celor din vremea Mea: *«Pe voi lumea nu vă urăște, dar pe Mine Mă urăște pentru că Eu mărturisesc că faptele ei sunt rele»*.

O, este nevoie de dragoste pe pământ și este nevoie de bucurie pentru dragoste. Nu uita, măi poporul Meu, nu uita să te faci bucuria Mea, mereu bucuria Mea, ca să vadă duhul rău că tu ai dragoste și că el nu te poate lucra pe tine din ale lui și să te smulgă apoi și să te batjocurească prin depărtarea ta de Mine și prin faptele ei cele lipsite de duhul umilinței, că iată, cei ce s-au lăsat trași afară unii își recunosc vina și neputința lor de a Mă iubi cu credința lor până la capăt și cu fapta ei și cu împlinirea iubirii de Dumnezeu și nu lovesc aceștia în urma lor în mersul Meu cel binecuvântat și binecunoscut de ei cât au mers ei cu Mine, iar alții, care M-au aruncat din inima lor pentru mersul lor cu Mine și au călcat peste ei de și-au strivit credința, hulesc și disprețuiesc și defaimă pe cei rămași sub crucea Mea cea de azi a venirii Mele cuvânt peste pământ, după ce ei n-au stat frumos și credincioși lângă Mine, căci cei ce au stat nu pleacă, iar cei n-au stat, aceia pleacă. Totul este de înțeles, căci cei ce au ascunderi se tem și se ascund apoi și fug, și se cunosc că fac aceasta, căci atunci când Eu i-am spus lui Adam cel pus peste ale Mele și i-am spus ce să facă și ce să nu facă, el a făcut altfel, iar când l-am chemat la întrebare când l-am văzut pitindu-se de Mine, se pitea tot mai mult fața patriarhului de la fața Mea, se pitea de Cel ascuns sub taină, și aici se păcălește omul, căci Eu stau ascuns, fiindcă mărirea Mea îl cade din picioare pe om când Mă vede, așa cum l-a căzut pe Daniel când M-a văzut în slavă, iar dacă Eu Mă smeresc și Mă tăinuiesc sub taină, omul se semețește înaintea Mea și se pitește apoi pentru faptele lui.

O, poporul Meu, trebuie pus în lucru cuvântul Meu, cuvântul lui Dumnezeu. Eu asta am făcut pe pământ. Tot ceea ce a fost scris să împlinesc Eu până acum, am venit și am împlinit, și așa voi asculta la vreme de tot ceea ce mai am de împlinit. Aceasta înseamnă Dumnezeu, aceasta au de făcut fiii lui Dumnezeu.

O, numai cei ce ascultă sunt fii, iar cei ce fac ca ei sunt altceva și fac apoi ceea ce nu se cade să facă fiii, că iată, cei ce s-au tras de lângă Mine prin faptele lor până ce s-au tras de tot, aceia se duc acum la preoții din lume și le spun de Mine și de ei cu Mine și le cer cuvânt ca să-și stingă focul din inimă, căci cei ce au fost pe cale cu Mine prin acest cuvânt nu vor mai avea pace, și n-au cum s-o mai ia aceștia decât înapoi, acolo unde li se potrivește viața și inima lor necredincioasă, cu care au părăsit mersul cel cu Mine, căci cine urăște pe fratele său este în întuneric, așa este scris, iar acest întuneric îl trage apoi afară și-l face să creadă că vede lumină, căci altceva nu știe să creadă și să facă cel ce-și vinde statornicia și-și leapădă cununa răbdării și-și spune „nu

mai pot“, iar ca să-și ascundă vinovăția aruncă înapoi cu vină, aruncă așa cum a făcut Adam de M-a învinuit, sau Cain, de s-a ascuns când am dat să-l ajut să-și condamne fapta urii de frate și rodul ei apoi, căci așa fi voit să-l iert și să-l întorc la dragoste, dar el s-a ascuns, a dat să Mă mintă, și apoi a văzut cât rău și-a făcut neprimindu-Mi mâna întinsă ca să-l ridic pe el din păcat, și a făcut și el ca și tatăl său.

O, când văd creștinii că fac greșeală și că nu se umilesc când greșesc, Mă doare și plâng cu durere și-i rog să citească Scripturile și istoria Mea cu omul și să se înțeleptească pentru pocăință și pentru înviere apoi, căci altfel rămân cu vina peste ei. Iată câtă durere pe Mine de la om, câtă sabie străpunge inima Mea când inimile descoperite cu răul din ele nu se pot zidi din nou de Dumnezeu!

O, întâmpină-Mă cu inima deschisă, fiule al cuvântului Meu, că de pe pământ Mă doare de la omul care fuge de faptele lui rele și nu și le arată ca să le pedepsească pe față și ca să se elibereze de ele apoi și ca să se arate multora pildă de umilință și de învățătură pentru ținere de minte, ca să nu mai săvârșească nimeni răul care doare apoi. O, întâmpină-Mă cu mult cuvânt de bucurie între tine și Mine, că fără de cuvânt sfânt și scump e totul pustiu și rece și greu și dureros, iar Eu v-am învățat pe voi cele două lucrări ale dragostei de Dumnezeu: dorul de Dumnezeu și curățirea greșalelor pentru acest dor, căci cum s-ar putea spune că-i este dor de Dumnezeu celui ce nu-și curăță între el și Domnul greșelile lui? Dorul de Dumnezeu îl mână pe om să se facă curat înaintea Mea și să stea apoi curat. Să știe aceasta omul! Amin.

O, poporul Meu, rămâi ascultător, fiule. Ai grijă să lucrezi în așa fel ca să fac Eu, Domnul, parte din viața ta mereu, din sculare în culcare și din culcare în sculare, căci fără Mine lângă el este altceva omul și se vede că este. Să fim uniți prin dragoste, aceasta voiesc să fie între Mine și voi, fiilor, iar cuvântul iubirii frățești să hrănească inimile voastre de la unul la altul și să fie frumos între voi, că e pustiu fără cuvântul dragostei, fără mila aceasta dăruită mereu de la unul la altul pentru puterea duhului și a sufletului și a trupului, căci Eu trebuie să pot prin voi, și vă învăț pe voi puterea cea pentru Mine și zidirea ei în voi, fiilor.

O, pace multă între Mine și tine, între tine și Mine, poporul Meu, mereu pace, mereu apropiere, mereu lucrare și viață, mereu însuflețire între tine și Mine, între Mine și tine, între frate și frate în numele Meu.

Hrăniți-vă cu bucurii, iubindu-Mă pe Mine prin ele și hrănindu-vă pentru Mine, fiilor, căci omul nu poate fără bucurii, iar bucuria voastră să fiu Eu, și veți fi voi așa bucuria Mea, mângâierea Mea, iar Eu însutit vă voi da vouă, din ale voastre strânse la Mine vă voi da vouă, o, fiilor. Amin, amin, amin.

2/15 februarie 2013